

CURTEA DE APEL BUCURESTI

DOSAR NR. 14302/3/2021**

TERMEN: 20.11.2023

DOMNULE PREȘEDINTE

Subsemnata, **CAMELIA BOGDAN**, cu domiciliul în Drm Nisipoasa, nr.46-52, bl.A, sc. A4, et.1, ap.6, România, CNP 2810304350031, cu domiciliul ales în str. Intrarea Guliver nr.12, bl.C2, sc.1, ap.316, parter, sector 6 Bucuresti, solicitand citarea și comunicarea actelor de procedura atât la domiciliu ales cât și la adresa de email camibogdan@gmail.com,

În temeiul art. 42.13 C.pr.civ., cu referire la garantiile prevăzute în art.6 CEDO, 6 COD PROCEDURA CIVILA, cu privire specială asupra percepției unui observator obiectiv asupra obligativității soluționării cauzei de către un Tribunal imparțial și Independent, percepție ce derivă din necitarea intimatului pentru termenele din 25.09.2023 (a se vedea fila 440 vol.3 dosar de unde rezultă printarea la 22.06.2023 a unui înscris generat la 25.05.2023, fără a se putea verifica dacă înscrisul este o citatie, unde a fost comunicată și fără a fi îndeplinită procedura de citare prin poșta la acel termen) și din 20.11.2023 (a se vedea 421-488 vol.3 apel unde nu am putut identifica vreo citatie/dovada de îndeplinire a procedurii de citare prin prezenta formulă:

CERERE DE CONSTATARE A NELEGALITĂȚII COMPUNERII COMPLETULUI DE JUDECATĂ, corolar următoarelor motive de fapt și de drept:

Motive de fapt.

1. În dosarul de față, este invocată afirmația pârâtei din emisiunea Periscop din 3 decembrie 2019 în care pârâta menționează pe Dan Voiculescu drept deținătorul a 90% din Crescent și contribuția notarului **Jean Aurel Andrei (existând în cercurile apropiate magistratilor ca are ca fiu spiritual pe unul din membrii completului de judecata, respectiv pe domnul magistrat Bogdan Arghir) la privatizarea frauduloasă a Institutului de Cercetari Alimentare prin facilitarea dosarului de suprafață.**
2. În interviul dat de pârâtă pentru Epoch Times la data de 28 Aprilie 2020, este menționată legătura dintre Grivco și Crescent, prin mijlocirea entităților înființate de Dan Voiculescu.

3. La dosarul de fond v.1 f.59-f.135 se afla considerentele deciziei 888/8.08.2014, din dosarul nr.25497/3/2012** prin care a fost condamnat domnul DAN VOICULESCU pentru privatizarea frauduloasa a Institutului de Chimie Alimentara, existand peste 75 de referiri la contractul de superificie incheiat de notarul Jean Aurel Andrei, aspect ce rezulta din accesarea surselor deschise
4. Completul de judecata mi-a incalcat dreptul la aparare prin necitare, prin nepronuntarea pe cererea de repunere in dreptul de formulare a intampinarii sau pe calificarea apararilor prin care am cerut, in cadrul probatoriuului, atasarea in integrum a dosarului nr.25497/3/2012**, prin incheierea de sedinta din 10.10.2023 nepronuntandu-se in niciun fel pe soliciatarile de probatorii formulate de intimata.
5. La dosar nu exista dovada repartizarii/procesele-verbale de repartizare unui anumit complet, la fiecare termen de judecata completul fiind alcatuit diferit.
6. Completul care s-a pronuntat pe probe, in alcatuirea din 25.09.2023, nepunand nici macar in discutie cererile de proborii ale Intimatei, are o alta componenta decat cel din 20.11.2023, termen pentru care nu am fost citata.

In drept.

1. Conform art. 6 par. 1 din Convenția europeană a drepturilor omului *„orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa”*.
2. Art. 2 din Principiile fundamentale ale independenței sistemului judiciar, redactate de Organizația Națiunilor Unite în 1985, stipulează că *„sistemul juridic va decide în problemele care îi sunt înaintate imparțial, pe baza faptelor și în conformitate cu legea, fără vreo restricție, influență incorectă, sugestie, presiune, amenințare sau interferență, directă sau indirectă, din orice parte sau pentru orice motiv”*, iar conform art. 8, judecătorii *„se vor comporta întotdeauna de așa măsura încât să păstreze prestanța postului lor și imparțialitatea și independența sistemului juridic”*.
3. În Carta europeană privind statutul judecătorilor se stipulează: *„statutul judecătorilor urmărește să asigure competența, independența și imparțialitatea pe care, în mod legitim, orice persoană le așteaptă de la instanțe și de la fiecare judecător căruiia îi este încredințată apărarea drepturilor sale. Judecătorul trebuie să se abțină de la orice*

comportament, de la orice act sau manifestare de natura să altereze efectiv încrederea în imparțialitatea și independența lor”.

4. Consiliul Consultativ al Judecătorilor Europeni susține întru totul această prevedere a Cartei reținând că *„judecătorii trebuie, în orice condiții, să acționeze imparțial, să se asigure că nu pot exista motive întemeiate ca cetățenii să-i suspecteze că nu ar fi imparțiali”.*
5. Același Consiliul consultativ al Judecătorilor Europeni, în Avizul nr. 3, luând în discuție principiile și regulile privind imperatiile profesionale aplicabile judecătorilor și în mod deosebit a deontologiei, comportamentelor incompatibile și imparțialității a decis că *„încrederea publică în și respectul pentru sistemul juridic sunt garanțiile eficienței sistemului juridic: comportamentul judecătorilor în activitățile lor profesionale este în mod justificabil văzut de public ca fiind esențial pentru credibilitatea tribunalelor”.*

Prin intermediul dispozițiilor art. 41 și 42 C.pr.civ. legiuitorul român a reglementat acele cazuri care atrag incompatibilitatea unui judecător. Rațiunea unei asemenea reglementări își are sorginea în oferirea tuturor garanțiilor bune desfășurări a procesului civil. Instituția incompatibilității vine să asigure respectarea acestui drept și garantează că judecarea cauzei va fi realizată de către o instanță imparțială.

Legea trebuie să asigure că probele pot fi administrate de o manieră adecvată, cu respectarea principiilor și garanțiilor echității procedurii, iar soluția pronunțată va reprezenta opinia judecătorului formată după o analiză echidistantă a materialului probator și modalitatea în care afirmațiile părților sunt susținute de acesta. Or, garantarea acestor drepturi se poate face numai în fața unei instanțe independente și imparțiale. Situația în care un judecător care și-a format deja o opinie cu privire la apărările unei părți este incompatibilă cu noțiunea de instanță imparțială.

Incompatibilitatea poate fi caracterizată ca situația de inadecvare în care se află un reprezentant al organelor judiciare cu privire la soluționarea unor cauze, datorită suspiciunilor care există cu privire la imparțialitatea sa și constituie un impediment în participarea la rezolvarea acelei cauze.

Așadar, incompatibilitatea reprezintă imposibilitatea legală, pentru un subiect procesual, de a participa într-o cauză și este prevăzută de lege în vederea asigurării caracterului echitabil al procesului.

Pornind de la premisa că magistrații trebuie să inspire încredere părților procesuale sub aspectul înfăptuirii justiției și statuării adevărului într-o cauză, premisă, de altfel, fundamentală pentru orice societate democratică, s-a ajuns la concluzia că judecătorul trebuie nu doar să fie imparțial, ci, în egală măsură trebuie ca acesta să se vadă ca fiind imparțial.

Conform art. 42 alin. (1) pct. (2) și (13) C.pr.civ. judecătorul este incompatibil de a judeca atunci când există temeri că aceștia ar putea avea un interes în legătură cu pricina sau *„atunci când există alte elemente care nasc în mod întemeiat îndoieli cu privire la imparțialitatea sa”.*

dispozițiile art. 42 alin. (1) pct. (13) C.pr.civ. reglementează un caz de incompatibilitate cu caracter general, legiuitorul român consacrand caracterul enunțiativ al ipotezelor în care există o suspiciune rezonabilă cu privire la existența unui risc în legătură cu lipsa de imparțialitate a judecătorului, deoarece prevederea limitativă a cazurilor de incompatibilitate de lege nu este aptă să înlăture toate ipotezele în care imparțialitatea unui judecător ar lipsi.

Pentru a stabili ce situații se circumscriu ipotezei în care un judecător dă dovadă de lipsă de imparțialitate, relevantă este optica Curții Europene a Drepturilor Omului. Potrivit Curții de la Strasbourg imparțialitatea se analizează și se apreciază atât sub aspect subiectiv, cât și sub aspect obiectiv. Sub aspect subiectiv, jurisprudența curții a statuat că trebuie determinat dacă convingerile personale ale unui judecător pot influența soluționarea unei anumite cauze¹.

Rostul imparțialității este acela ca partea să nu fie nici avantajată, nici dezavantajată de judecător, hotărârea trebuind pronunțată și celelalte acte procedurale îndeplinite doar potrivit legii și probelor de la dosar.

Pentru asigurarea neutralității judiciare, imparțialitatea presupune două elemente: lipsa oricărei prejudecați și lipsa oricărui interes din partea judecătorului². Potrivit Curții de la Strasbourg³ abordarea care privește primul element al imparțialității constă într-o apreciere *in concreto*: trebuie analizată atât gândirea, cât și conduita judecătorului vizat, pentru a vedea dacă judecătorul și-a format mai înainte de a pronunța hotărârea o opinie în legătură cu modul de desfășurare și soluționare a cazului.

În cauza Hauschildt versus Danemarca, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat încălcarea dreptului la un proces echitabil, reținând că instanța care a soluționat cauza reclamantului nu a fost una imparțială. Pentru a pronunța această decizie Curtea europeană a reținut că „*existența imparțialității, în sensul conferit de articolul 6 par. 1, se determină prin aplicarea unui test subiectiv, constând în examinarea convingerilor personale ale unui judecător anume într-o cauză dată și, în același timp, pe baza unui test obiectiv, al cărui scop este de a stabili dacă judecătorul a oferit garanții suficiente pentru a elimina orice dubiu legitim în cauza respectivă*”.

În contextul testului obiectiv, Curtea a statuat că trebuie „*să stabilească dacă au existat elemente de fapt verificabile apte de a ridica dubii cu privire la imparțialitatea judecătorului, independent de comportamentul său personal. Din acest punct de vedere, chiar și aparențele pot fi importante. Ceea ce este important este încrederea pe care instanțele de judecată trebuie să o inspire publicului într-o societate democratică și, în cauzele penale, încrederea pe care trebuie să o inspire acuzatului. În consecință, orice*

¹ CEDO, cauzele Castillo Algar vs. Spania, hot. din 28 octombrie 1998, par. 45, Gautrin și alții vs. Franța, hot. din 20 mai 1998, par. 58, D.P. vs. Franța, hot. din 10 februarie 2004, par.32, cauza Micallef vs. Malta, par. 94.

² CEDO, cauza Piersack vs. Belgia, hotărârea din 1 octombrie 1982.

³ CEDO, cauza Hauschildt vs. Danemarca (1989), Sainte Marie vs. Franța (1992), Padovani vs. Italia (1993), Bulut vs. Austria (1996), Morel vs. Franța (2000), Didier vs. Franța (2002).

judecător cu privire la care există un motiv legitim care să îndreptățească temerea că ar putea să nu fie imparțial trebuie să se retragă”.

Mutatis mutatis, in prezenta cauza, incalcarea art.42.13 deriva din incaclarea garantiilor consfiintite prin art.6 CEDO, care ma impiedica sa beneficiez de o judecata impartiala.

În probațiune: înscrisuri.

Camelia Bogdan

camelia bogdan

Domnului Presedinte al Curtii de Apel Bucuresti